

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 480/2019-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Bickom, Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 100/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. septembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou

namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 100/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“), po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 113/2018 zo 14. novembra 2018.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je žalobcom v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 12 C 59/2009, predmetom ktorého je zaplataenie sumy 6 119,97 € s príslušenstvom. O žalobe podanej 15. októbra 2008 bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 12 C 59/2009-341 z 18. októbra 2017. Proti označenému rozsudku okresného súdu podala žalovaná strana 21. decembra 2017 odvolanie. Súdny spis spolu s podaným opravným prostriedkom bol krajskému súdu doručený 25. apríla 2018 a veci bola pridelená sp. zn. 7 Co 100/2018. Medzitým sťažovateľ podal ústavnému súdu ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta postup okresného súdu. Ústavný súd nálezom sp. zn. I. ÚS 113/2018 zo 14. novembra 2018 vyslovil porušenie práv sťažovateľa, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 € a náhradu trov konania.

3. V aktuálnej ústavnej sťažnosti sťažovateľ namieta postup krajského súdu, ktorý dosiaľ nerozhodol o podanom opravnom prostriedku. Tvrdí, že celkovo od podania žaloby ubehlo viac ako desať rokov. Preto zastáva názor, že krajský súd mal prioritne vec riešiť práve s ohľadom na už konštatované prietahy v konaní a celkovú dĺžku konania.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že postupom krajského súdu v namietanom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň sťažovateľ požaduje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 6 000 € a náhradu trov konania.

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré sú podané navrhovateľom bez právneho zastúpenia podľa § 34 a § 35 zákona o ústavnom súde a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (§ 37 zákona o ústavnom súde), návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávnenou osobou, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

11. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

12. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, II. ÚS 101/03, I. ÚS 88/07, III. ÚS 155/09, II. ÚS 66/2011, IV. ÚS 473/2012, III. ÚS 288/2016).

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

13. Predmetom ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom

krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 100/2018, ktorý ku dňu podania ústavnej sťažnosti nerozhodol o uplatnenom opravnom prostriedku.

14. Napadnuté odvolacie konanie prebieha od 25. apríla 2018, keď bol krajskému súdu postúpený súdny spis okresného súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Ústavný súd v súčinnosti s krajským súdom zistil, že o opravnom prostriedku bolo krajským súdom rozhodnuté 30. októbra 2019.

15. Hoci krajský súd rozhodol o odvolaní v čase po podaní ústavnej sťažnosti, podľa názoru ústavného súdu iba samotná dĺžka predmetného odvolacieho konania nie je sama osebe takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v okolnostiach danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľa, resp. že doba tak špecifického úseku súdneho konania, ktorým je odvolacie konanie, zasiahla sama osebe podstatu a účel základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru takým závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie (m. m. II. ÚS 93/03).

16. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (II. ÚS 63/05). Ak teda ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavnú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 381/2018).

17. K takému záveru ústavný súd dospel aj pri predbežnom prerokovaní aktuálnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa. Zohľadnil pritom nielen skutočnosť, že o podanom opravnom prostriedku bolo krajským súdom medzičasom rozhodnuté, ale aj skutočnosť, že namietané konanie ako celok už bolo predmetom nedávneho prieskumu ústavného súdu v náleze sp. zn. I. ÚS 113/2018 zo 14. novembra 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť

18. februára 2019 a v ktorom ústavný súd vyslovil porušenie namietaných práv sťažovateľa postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 59/2009. Vzhľadom na to, že krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, následný vývoj veci je opäť v kompetencii okresného súdu, ktorý je v zmysle citovaného nálezu povinný postupovať vo veci bez prietáhov.

17.1 Ústavný súd dáva do pozornosti okresnému súdu, že je povinný v ďalšom konaní postupovať striktne podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku [(ďalej len „CSP“); § 470 ods. 1] vrátane využitia prostriedkov procesného útoku, procesnej obrany podľa § 149 až § 151 CSP a prospektívnej sudcovskej koncentrácie podľa § 153 CSP s ohľadom na § 470 ods. 2 druhú vetu CSP, pretože ako vyplýva z nálezu ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 113/2018 zo 14. novembra 2018, konkrétne z vyjadrenia okresného súdu, prietahy v konaní boli spôsobené aj nekoncentrovanou činnosťou či pasivitou sporových strán pri presadzovaní či bránení ich práva.

18. S ohľadom na uvedené okolnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

19. Ústavný súd v závere pripomína, že v prípade, ak by ďalší priebeh napadnutého konania, ktoré sa aktuálne presunulo opäť na okresný súd, signalizoval vznik prietáhov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2019

Jana Baricová
predsedníčka senátu